

વિપ્રચના

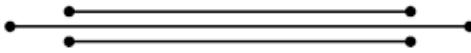
સાધકોનું માસિક
પ્રેરણાપત્ર

બુદ્ધિવર્ષ 2554 ♦ વેશાખ (પ્ર.) પૂર્ણિમા ♦ 28 એપ્રિલ 2010 ♦ વર્ષ - 11 ♦ અંક - 01 ♦ સંગ્રહ અંક - 121

ધ્યાનાએ

અનભિજઞાલુ વિહરેય અભ્યાપન્નેન ચેતસા ।
સતો એકગાચિત્તસ્સ અજ્જાતું સુસમાહિતો ॥
અ.નિ.1-4-29

લોભરહિત ચિત્ત વિહાર કરો,
કોઇ રહિત ચિત્ત વિહાર કરો, સૃતિમાન
અને ઓકાશ ચિત્તવાળાનું અંતર સુસમાહિત હોય છે.

મનનો સ્વભાવ શી રીતે બદલવો ?

(ક્રી ટીવી પર કમશા: ચુંમાણીસ કડીઓમાં પ્રસારિત, પુ. ગુરજીનાં પ્રવચનોની ઓગણીસમી કડી)

બધાં કમોને સુધારવા માટે મનનાં કમોને સુધારવાનાં હોય છે. અને મનનાં કર્મ સુધારવા માટે મન પર પહેરો બેસાડવાનો હોય છે. અને કોઈ પહેરો શી રીતે લગાવે, જ્યારે એ જ ન જાણો કે મન શું છે? કઈ રીતે કામ કરે છે? તેનો શરીર સાથે શો સંબંધ છે? તે શરીર થકી શી રીતે પ્રભાવિત થાય છે? તે શરીરને શી રીતે પ્રભાવિત કરે છે? (મન અને શરીરના આ) પાચસ્પદિક વ્યવહારથી શી રીતે વિકારો નો ઉદ્ગમ થાય છે, સંવર્ધન થાય છે? વળી, આ બધું જાણો કઈ રીતે? પુસ્તકોથી તો જાણી ન શકે! પ્રવચનોથી તો જાણી ન શકે! તેના માટે સ્વયં કામ કર્યું પડે! અંતર્મુખ થઈને કાયામાં સ્થિત રહ્યું પડે! આ સાડા ત્રણ હાથની કાયાની ભીતર મન કઈ રીતે કામ કરી રહ્યું છે, તે અનુભૂતિથી જાણવું પડે!

આ શરીર સ્કંધ વિષયક સરચાઈ જાણવા માટે સ્થૂળ સ્થૂળ સરચાઈઓથી કામ શરૂ કરીએ છીએ, અને તેનું વિઘટન થતાં થતાં, વિશ્લેષણ થતાં થતાં, ટુકડા થતાં થતાં સ્થૂળથી સૂક્ષ્મ તરફ, સૂક્ષ્મતર તરફ આગળ વધીએ છીએ અને એવી અવસ્થા પર જઈ પહોંચીએ છીએ; જ્યાં ભોતિક જગતનું અંતિમ સત્ય, નાનામાં નાનો પરમાણુ કણ જેને 'કલાપ' કરે છે તે અનુભૂતિ પર ઊતરી જાય. બરાબર આ જ રીતે ચિત્તના બારામાં પૂરી જાણકારી મેળવવા તેનું પણ વિભાજન-વિઘટન, વિભાજન-વિઘટન કરવાનું હોય છે. કેવળ બોદ્ધિક અદ્યયન કરતાં કરતાં, સ્થૂળથી સૂક્ષ્મ તરફ જતાં જતાં આગળ જતાં જોઈશું તો એકસો એકવીસ પ્રકારનાં ચિત્ત છે અને બાવન પ્રકારની ચિત્તવૃત્તિઓ છે. આ ક્ષણે ક્યું ચિત્ત જાગ્યું? કઈ ચિત્તવૃત્તિ સાથે જાગ્યું? પછીની ક્ષણે. ક્યું ચિત્ત જાગ્યું? કઈ ચિત્તવૃત્તિ સાથે જાગ્યું? આ બહુ આગળની અવસ્થા છે જ્યારે વિપશ્યનામાં ડોક્ટરેટ (પીએચ.ડી.) કરીશું ત્યારે તે કામ કરીશું હાલ તો તેમનાં નામ ગણવાં પણ જરૂરી નથી. એકસો એકવીસ ચિત્ત અને બાવન ચિત્તવૃત્તિ કઈ કઈ છે, તો ચાદ કરીને ગોખી નાખવાથી શું મળે? કોઈ સ્કૂલ કે કોલેજની પરીક્ષા થોડી જ આપવાની છે? કે જવાબ દઈ દીધો, બધી જાણી બતાવી અને સારા માર્ક મળી ગયા, પાસ થઈ ગયા! અરે! પાસ નથી થયા ભાઈ! ભીતરનો સ્વભાવ ન બદલાયો તો આ દુનિયાની પરીક્ષામાં પાસ ન થયા! તેના માટે અંતર્મુખ થઈને ચિત્ત સંબંધી સરચાઈની જાણકારી મેળવવાની છે. અનુભૂતિના સ્તરે જાણકારી મેળવવાની છે.

નવો સાધક જ્યારે આ કામ શરૂ કરે છે તો માનસના ચાર મોટા મેંડ અનુભૂતિ પર ઊતરવા લાગે છે. આ ચાર મેંડ કયા છે? પહેલું છે વિજ્ઞાન. આજે તો *Quantum* ને વિજ્ઞાન કરે છે, પણ પચીસસો વર્ષ પહેલાંની બાધામાં વિજ્ઞાન એટલે માનસનો તે મેંડ, જે જાણવાનું કામ કરે છે. આપણી

આ ઈન્ડ્રિયો આંખ, નાક, કાન, જીબ, ત્વચા નિષ્પ્રાણ છે, લિર્જુલ છે. પોતાની જાતે કશું કામ કરી શક્તિ નથી, જ્યાં સુધી મનનો આ ભાગ 'વિજ્ઞાન' તેની સાથે ન જોડાયો હોય. જેમ કે આંખની સાથે આંખનું વિજ્ઞાન જોડાય તો જ તે જોઈ શકે; કાન સાથે કાનનું વિજ્ઞાન જોડાય તો જ તે સાંભળી શકે; નાક સાથે નાકનું વિજ્ઞાન જોડાય તો જ તે સુંદી શકે. જીબ સાથે જીબનું વિજ્ઞાન જોડાય તો જ તે ચાખી શકે; અને ત્વચા સાથે ત્વચાનું વિજ્ઞાન જોડાય તો જ તે સ્પર્શનો અનુભવ કરી શકે; આમ, આ જાણનારો મેંડ તે વિજ્ઞાન.

જેમ કે કાનના દરવાજે કોઈ ખટપટ થાય તો આપણને કોઈ શબ્દ સંભળાય; આંખના દરવાજે ખટપટ થાય તો રૂપ ટેખાય; નાકના દરવાજે ખટપટ થાય તો ગંધ આયે, જીબના દરવાજે ખટપટ થાય તો રસ ચખાય, કાયાના દરવાજે ખટપટ થાય તો કોઈ સ્પૃષ્ટય પદાર્થનો સ્પર્શ થાય. તે જ રીતે મનનો પોતાનો એક દરવાજો છે. તેના પર કોઈ ખટપટ થાય કે ચિંતન શરૂ થાય. કોઈ પણ દરવાજે કોઈ ઘટના ઘટે કે માનસનો આ મેંડ (વિજ્ઞાન) પોતાનું માણું ઊચકે છે. અરે, કંઈક થયું! કાનના દરવાજે કંઈક થયું કે નાકના દરવાજે થયું... કંઈક થયું! એટલામાં માનસનો બીજો મેંડ સંજ્ઞા, પોતાનું માણું ઊચકે છે. તેને બુધિય પણ કહી શકીએ. તેનું કામ છે ઓળખવાનું, પિછાણવાનું. અત્યાર સુધીના જેટલા અનુભવ થયાની તેની જે ચાદશક્તિ છે તેના આધારે માનસનો આ મેંડ પિછાણે છે.

કાનમાં શબ્દ આવ્યો, તો શો શબ્દ આવ્યો? આંખથી રૂપ ટેખાયું, તો કેવું રૂપ ટેખાયું? નાકથી ગંધ આવી તો કેવી ગંધ આવી? જીબ પર રસ પડ્યો તો કેવો રસ પડ્યો? શરીર પર કોઈ સ્પૃષ્ટય પદાર્થી સ્પર્શ કર્યો તો કેવો સ્પર્શ થયો? મન પર કોઈ ચિંતન જાગ્યું તો કેવું ચિંતન જાગ્યું? એની કેવળ પિછાણ કરીને નહિ અટકી જાય, બલકે તેનું મૂલ્યાંકન પણ કરશે. કાન પર કંઈક ખટપટ થઈ, કોઈ શબ્દ આવ્યો તો વિજ્ઞાને કષ્ટું - અરે, અહીં કંઈક ખટપટ થઈ! હવે સંજ્ઞા કરે છે. હા ભઈ! થઈ ખરી! પણ ક્યો શબ્દ આવ્યો? ઓહો! આ તો ગાળ આવી! આ પ્રશંસાનો શબ્દ આવ્યો! પિછાણી લીધો. પણ કેવળ પિછાણીને જ (સંજ્ઞા) અટકી નથી જતી, બલકે મૂલ્યાંકન પણ કર્યું - અરે ગાળ! એ તો બહુ ખરાબ! એરે પ્રશંસા! એતો બહુ સારી! મૂલ્યાંકન થાય છે - બહુ સારી! બહુ ખરાબ! કોઈ સાધક બસાબર રીતે વિપશ્યના કરતો હોય તો તે જોશે કે બીજો એક ઘટના પણ ઘટાવા લાગે છે. આ બધી વાતો એ અવસ્થાએ જઈને બહુ સ્પૃષ્ટ થાય છે, જ્યારે શરીરનું બધું નક્કરપણું સમાઝ થઈ ગય છે. આખા શરીરમાં કેવળ તરંગો જ તરંગો હોય છે. સબ્બો પજલિતો લોકો સબ્બો લોકો પક્ષિપતો કેવળ પ્રક્રિયાને પ્રકંપન છે. કાનમાં કોઈ

શબ્દ આવે તો તે શબ્દ પણ પ્રકંપન છે, કાન પણ પ્રકંપન છે. અડતાં જ એક પ્રકારનું પ્રકંપન ચાલે છે, જે **(NEUTRAL)** તટસ્ય છે; અને તે આખા શરીરમાં ફેલાઈ જાય છે. વિજ્ઞાન કહે છે - કંઈક થયું? સંજ્ઞા કહે છે. - “હા થયું! અને આ તો ગાળ છે” તો એ જ પ્રકંપન ખૂબ દુઃખદ બની ગયું, ખૂબ દુઃખ આખા શરીરમાં એક દુઃખ સંવેદનાની ધારા ચાલવા લાગી. સંજ્ઞા કહે કે “આ તો પ્રશંસા છે! બહુ સારી” તો એ જ પ્રકંપન જે **NEUTRAL** તટસ્ય હતું તે સુખદ થઈ ગયું! આખા શરીરમાં ખૂબ સુખદ પ્રકંપનની ધારા ચાલવા લાગી!

હેઠળ માનસનો ત્રીજો ખંડ પોતાનું કામ કરવાનું શરૂ કરે છે - વેદના આજે તો 'વેદના' કેવળ 'પીડા' ના અર્થમાં છે એટલે 'વેદના' શાબ્દને બદલે 'સંવેદના' કહીશું, કેમકે તે સુખદ પણ હોય છે, હુખદ પણ હોય છે, **NEUTRAL** તટસ્થ પણ હોય છે. ગાળ આવી, પિછાણી લીધી કે ખરાબ છે ! તો સંવેદના બહુદુઃખદ થઈ ! પ્રશંસા આવી, પિછાણી લીધી કે બહુસારી છે ! તો સંવેદના બહુસુખદ થઈ !

એટલામાં માનસનો ચોથો ખંડ પોતાનું કામ કરવું શરૂ કરી હે છે. સંયેદના દુઃખથાઈ, તો પ્રતિક્રિયા કરે છે. “મને આ નથી જોઈતી, આ નથી જોઈતી” તેની સામે દ્રેષ્ટ કરે છે. સંયેદના સુખથાય તો પ્રતિક્રિયા કરે છે “આ તો હજુ જોઈએ, હજુ જોઈએ” દુઃખદાગે તો દ્રેષ્ટ કરે છે, સુખદાગે તો રાગ કરે છે. માનસના આ ચોથા ખંડને ‘સંસ્કાર’ કહે છે. અને આ ‘સંસ્કાર’ જી ‘કર્મ’ છે.

માનસનો પ્રથમ ખંડ વિજ્ઞાન જે કામ કરે છે તેના થકી કોઈ કર્મબીજ નથી બનતું. તેનું કોઈ ફળ નથી આવતું; માનસનો બીજો ખંડ સંજ્ઞા જે કામ કરે છે. તે પણ કર્મબીજ નથી, તેનું પણ કોઈ ફળ આવતું નથી. માનસનો ત્રીજો ખંડ વેદના જે સુખદ, દુઃખદની અનુભૂતિ કરે છે. તેનાથી પણ કર્મબીજ નથી બનતું. આથી તેનું પણ કોઈ ફળ નથી આવતું. પરંતુ માનસનો આ ચોથો ખંડ જે પ્રતિક્રિયા કરે છે તે જ કર્મબીજ છે. તેને કર્મસંસ્કાર કરું છે. તે જ કર્મ છે.

આપણે વારંવાર વિપશ્યના કરતાં કરતાં જોઈશું કે આ ચારેખે ખંડમાંનું જે વિજ્ઞાન છે તે બિચારું ખૂબ દુર્બળ છે. કંઈક ઘટના થાય તો જાણી લે કે ઘટના ઘટી. એટલામાં બીજે અને પછી ત્રીજે કામ શરીર કરે. પરંતુ ચોથો તો એટલો પ્રભળ થાય છે કે પ્રતિક્રિયા જ પ્રતિક્રિયા ! રાગની પ્રતિક્રિયા થાય તો લગાતાર રાગની જ થયા કરે; ડ્રેષની પ્રતિક્રિયા થાય તો લગાતાર ડ્રેષની જ થયા કરે. બહુ બળવાન થઈ ગયો આ ખંડ ! જ્યારે પહેલો ખૂબ દુર્બળ છે. હુએ આખી સાધના આપણાને એ દિશામાં લઈ જાય છે કે આ જે જોનારો (વિજ્ઞાન) ખંડ છે તે સાક્ષીભાવે કેવળ જોતો જ રહે, તટસ્ય ભાવે જોતો જ રહે અને આ પ્રતિક્રિયા કરનારો છે તે દુર્બળ થતો જાય, થતો જ જાય. અને પ્રતિક્રિયા કરે તો પણ ઊંડી પ્રતિક્રિયા ન કરે; કર્મસંસ્કાર બનાવે તો પણ ઊંડા કર્મસંસ્કાર ન બનાવે.

કર્મસંસ્કાર પણ ત્રણ પ્રકારના હોય છે. એક એવો જે પાણી પર ખેચેલી લીટી જેવો, એક તરફ ખેચેલી તો બીજી તરફ ભૂસાતી જાય. બીજો એવો કે જે રૈતી પર ખેચેલી લીટી જેવો, લીટી ખેચેલી પણ અહીંથી હવા આવે, ત્યાંથી આવે તો સવારે ખેચેલી અને સાંજ સુધીમાં ભૂસાઈ જાય. ત્રીજો એવો જે શિલા પર હથોડા મારી મારીને કોતરેલી લીટી, ખૂબ ઊંડી લીટી. સમય જતાં એ પણ ભૂસાશે, પણ બહુલાંબો સમય લાગે છે. આ ઊંડા સંસ્કાર આપણા માટે નવા જળનું કારણ બને છે. તેને આપણો ભવસંસ્કાર કહીએ, તે ભવ બનાવે છે. - નવા નવા ભવ! પદ્ધતિનીરેખા છે ને?

તો પદ્ધટની રેખા જેવા સંસ્કાર બનાવવાથી શી રીતે બચ્યું ? માનસનો સ્વભાવ કઈ રીતે બદલવો ? આ પ્રતિક્રિયા કરવાબાળો સ્વભાવ તો પ્રતિક્રિયા કર્યે જ જાય છે. રાગની પ્રતિક્રિયા, તો રાગ, રાગ, રાગ, જ ! દ્રેષ્ણની પ્રતિક્રિયા તો દ્રેષ્ણ, દ્રેષ્ણ, દ્રેષ્ણ જ ! કોઇ જાગે તો કેટલીયે વાર સાધી કોઇ

જગાવતો જ જાય ! વાસના જાગે તો કેટલીયે વાર સુધી વાસના જગાવતો જ જાય ! ભય જાગે તો કેટલીયે વાર સુધી ભય જગાવતો જ જાય ! ને વિકાર જગાવે તો કેટલીયે વાર સુધી ચાલતો જ રહે ! બિચારું વિજાન ! જેણું કામ દઘ્યાલાવથી જોવાનું છે તે ખૂબ દુર્બળ થઈ ગયું અને આ સંસ્કાર જેણું કામ કર્મબીજ બનાવવાનું છે તે તેજ થઈ ગયું ! ખૂબ તેજ થઈ ગયું ! ખૂબ સબળ થઈ ગયું ! ઊંડા ઊંડા પથ્થરની રેખા જેવા સંસ્કારો બનાવ્યે જ જાય ! બનાવ્યે જ જાય !

શું કરશું વિપશયના થકી ? એ જ કે આ સ્વભાવ પલટીશું ! જે કર્મસંસ્કાર બની રહ્યો છે તે પણ રની રેખા જેવો જ બને. બહુ બહુ તો રેતીની રેખા જેવો બનીને રહી જાય. અરે, આગળ જતાં તો એવું થઈ જાય કે કેવળ પાણીની રેખા જ બને ! બની કે ભૂસાઈ ! એટલા માટે તો આ બધી મહેનત કરવાની હોય છે. બધી મહેનત, બધી તપસ્યા એટલા માટે જ છે. આ અંતર્તમ જ મનના કર્મોનો સ્વભાવ પલટે છે. એટલાં ઊડાણો સુધી પલટે જ્યાંથી ઉત્પત્તિ થાય છે. ઉપર ઉપરથી બુદ્ધિધના સ્તરે તો એમ સમજમાં આવશે કે આ માણસે મને ગાળ દીધી એટલે મને દુઃખ થયું. ઉપર ઉપરની વાત ઠીક છે. તેણે ગાળ દીધી, મને દુઃખ થયું. આ માણસે મારી પ્રશંસા કરી ! મને સુખ થયું. ઉપર ઉપરથી બિલકુલ ઠીક છે. ઊડાણો સુધી જઈશું, જડમૂળ સુધી જઈશું તો માલૂમ પડશે કે એ ગાળ અને ભીતર જાગનારા દુઃખની પરચે પણ એક કડી છે જે તું નથી જાણતો ! અને એ કડી છે - ગાળ સાંભળતાં જ તેનું મૂલ્યાંકન થયું મૂલ્યાંકન થતાં જ સંવેદના દુઃખદથઈ. તારી આ દ્રેષની જે પ્રતિક્રિયા થઈ રહી છે તે આ દુઃખદ સંવેદના પ્રતિ થઈ રહી છે. (એ રીતે) મનમાં રાગ જાગે છે તો કેવળ પ્રશંસા પ્રત્યે નથી જાગતો - ઉપર ઉપરથી ભલે એવું લાગે. અરે ! જેવો શબ્દ કાન પર પડે છે તો તેનું મૂલ્યાંકન થાય છે “બહુ સારું” તો સુખદ સંવેદના જાગે છે. તો માનસ રાગની પ્રતિક્રિયા કરે છે. આમાં માનસ રાગની કે દ્રેષની જે પ્રતિક્રિયા કરે છે તે આ સંવેદનાઓ સામે કરે છે. શરીર પર છ્યા પ્રકારની સંવેદના થઈ ? દુઃખદ થઈ તો દ્રેષની અને સુખદ થઈ તો રાગની પ્રતિક્રિયા કરે છે.

એ જાણીએ જ નહિ કે ભીતર શું થઈ રહ્યું છે ? પહેલાં તો દ્વાન જ કરતા ન હતા, સૌટૈપ બહિર્મુખ જ રહ્યા ! જનમ્યા ત્વારથી, આંખ ખોલી ત્વારથી બહિર્મુખ ! બહારની સચ્ચાઈઓમાં જ આખું જીવન વિતાવી દીધું ! અને કદી દ્વાન કરવા બેઠા તો પણ કલ્પનાનું દ્વાન કરવા લાગ્યા- અમારી પરંપરાગત દાર્શનિક માન્યતા આ છે, બસ કરો તેનું દ્વાન ! અરે, તેનું દ્વાન કરતાં કરતાં ચિત્ત તો એકાત્મ થઈ જશે, પણ આ આખો પ્રપંચ શી રીતે સમજશો ? આ કર્મસંસ્કાર ક્યાં બને છે અને કેટલો ઊંડો બને છે ! તેને કેમ બદલશો ? આ જાણવું જરૂરી છે. તેથી આ વિધામાં બીજુ કંઈ વાત જોડાઈ ન જાય, કેવળ ચિત્ત અને કેવળ શરીર, એ બંગેની પરસ્પર પ્રતિક્રિયાને જોતાં રહેવાનું છે. તેને જોતાં જોતાં આપણો જડમૂળ સુધી પહોંચી જઈશું અને મૂળને સુધારવાનું કામ કરી લઇશ.

અન્યથા બુદ્ધિના સ્તરે તો સુધારો જરૂર થઈ જશે; રાગ ન કરવો જોઈએ, ખ્રેષ્ણ ન કરવો જોઈએ; વારંવાર સાંભળતાં સાંભળતાં બુદ્ધિ ઉપર, માનસના ઉપલા સ્તરે ખૂબ સારો લેપ લાગે છે. સારી વાત છે. અંતે, ન મામા કરતા, કહેણો મામો સારો ! બુદ્ધિ તો નિર્મળ થવા લાગી ! પરંતુ અંતર્મનનો સ્વભાવ તો હતો તેવો જ રહ્યો ! તેવી જ પ્રતિક્રિયા કરશે. વારંવાર દુઃખસંવેદના જાગશે અને તે ખ્રેષ્ણ જગાવશે; વારંવાર સુખસંવેદના જાગશે અને તે રાગ જગાવશે. પ્રતિક્રિયા ક્યાં થઈ રહી છે, તે ખબર જ નહિ પડે, તો તે સ્વભાવને બદલવો શી રીતે ? તો, તેનાં મૂળ સુધી પહોંચયું જરૂરી છે; અન્યથા ઝાડની ઉપર-ઉપરની ડાળીઓ સુધારતાં રહીશું, ઉપર ઉપરનાં પાંદડાં સુધારતાં રહીશું, પણ મૂળિયાં તો બિમાર છે જ. મૂળ જ ન સુધરે તો ઝાડ કેમ સુધરે ? આપણું ઝાડ રોગી જ રહે. આખા માનસને જો નીરોગ કરવું હોય તો મૂળને નીરોગ કરવું પડે અને મૂળને નીરોગ કરવા માટે એ અવસ્થા સુધી પહોંચયું પડે, જ્યાં સંવેદનાનો અનુભવ થઈ રહ્યો છે ; સુખસંવેદન, હોય કે

દુઃખદ, આ કારણે હોય કે તે કારણે, સુખદ હોય તો પણ દાખાભાવે જોઈશું, વિજ્ઞાનને પ્રબળ કરીશું - તટસ્થભાવે જાણાશું. આ સુખદ છે, પરંતુ અનિત્ય પણ છે બદલે છે; ઉત્પાદ થાય છે, વ્યય થઈ જાય છે. જોઉં તો ખરો! જોઉં તો ખરો! વિપશ્યનામાં આ જ કરીશું. જોઉં તો! અનિત્ય છેને! આમ જોતા જોતાં સંયેદના વહેલી મોડી સમાસ થઈ જાય છે. દુઃખદ સંયેદના હોય તો દુઃખદ સંયેદના છે. વિજ્ઞાન પ્રબળ છે, જોઈ રહ્યું છે, સંયેદના દુઃખદ છે, દ્રેષ્ણ નથી જાગી રહ્યો. કેવળ જોઈ રહ્યા છીએ, તો સ્વભાવ બદલી રહ્યા છીએ. દ્રેષ્ણ જાગે પણ ખરો, તો પાણીની રેખા જેવો કે રેતીની રેખા જેવો જાગીને રહી જાય. હવે તેને પદ્ધતાની રેખા નહિ બનવા દઈએ

વાર લાગે છે. કોઈ જાદુ નથી, કોઈ ગુરુ મહારાજના આશીર્વાદ નથી, કામ કરવું પડે છે. કોઈ દેવીની કૃપા નથી, દેવતાની કૃપા નથી. સ્વયં કામ કરવું પડે છે. મારા મનને મેં બગાડ્યું છે, તેને સુધારવાની જ્યાબદારી મારી છે અને સુધારવાની આ વિધિ છે, તો ઊંડાણમાં જઈને પ્રતિક્રિયા કરવાના આ સ્વભાવને દુર્ભણ બનાવતાં જઈએ, બનાવતાં જઈએ; અને માનસના આ સાક્ષીભાવવાળા સ્વભાવને સબળ બનાવતાં જઈએ, બનાવતાં જઈએ. પદ્ધતાની લીટી જેવા સંસ્કાર બનવા ન પામે, આપણે દિવસભર કોણ જાણો કેટલા સંસ્કાર બનાવીએ છીએ! પ્રતિક્ષણા કંઈ ને કંઈ સંસ્કાર બનતો જ રહે છે; ભીતર પ્રતિક્રિયા થતી જ રહે છે. રાતે સૂતાં પહેલાં જરાક ચિંતન કરી જોઈએ કે આજે આપણે કેટલા સંસ્કાર બનાવ્યા? યાદ કરીને જોઈશું તો જેણો આપણા મન પર ખૂબ ઊંડો પ્રભાવ પડ્યો હોય તેવા એકાદ બે સંસ્કાર ઉપસી આવશે, અરે! આજે તો મેં આ બહુ ઊંડો કર્મસંસ્કાર બનાવ્યો! એવો એક કે બે જ ઉપસીને આવશે. મહિનાના અંતે ચિંતન કરીને જોઈશું કે આ મહિનામાં ઊંડા ઊંડા કેટલા સંસ્કાર બનાવ્યા? તો જેટલા ઊંડા સંસ્કાર બનાવ્યા હોય, તેમાંથી એકાદ બે જ સોથી ઊંડા છે તે જ ઉપસીને આવશે. અરે! આ મહિનામાં આ સંસ્કાર બહુ ઊંડો બની ગયો! એકાદ બે જ. એ પ્રકારે વર્ષના અંતે કેદી એકલ-દોકલ સંસ્કાર જ ઉપસી આવશે.

બારાબર એ જ રીતે, આપણે ઈરછીએ કે, ન ઈરછીએ મૃત્યુ વખતે કુદરતી રીતે જ, જે સંસ્કાર બહુ ઊંડો હોય છે તે આપોઆપ ઊભરીને ઉપર આવશે. અને જે પ્રકારનો કર્મસંસ્કાર ઊભરીને ઉપર આવે તેવા તરંગો માનસ પર હોશે તો મૃત્યુ બાદની જે પ્રથમ ક્ષણ હોય છે એટલે કે આગળ જીવનની જે પ્રથમ ક્ષણ હોય છે. તે એ જ પ્રકારના તરંગાવાળી હોશે. એ તરંગો સાથે સમરસ થઈ જશે. આ જીવનની અંતિમ ક્ષણ આગળના જીવનની પ્રથમ ક્ષણની જનેતા છે, બાપ જેવા બેટા ને વડ તેવા ટેટા એ જ ગુણાર્થી સ્વભાવ લઈને જે જન્મશે, આગળના જન્મની પ્રથમ ક્ષણ આ જન્મની અંતિમ ક્ષણનું

ઘમકોટ ખાતે કોર્સ મેનેજરની આવશ્યકતા

ઘમકોટ ખાતે ચોણાતી શિબિરોમાં કોર્સ મેનેજર તરીકે જે વરિઝ સાધક - સાધિકા તથા શિબિરો માટે ધર્મ સેવક-સેવિકાની આવશ્યકતા હોઈ ધર્મ સેવા આપવા ઈર્ઝુક ભાઈ-બહેન રાજકોટ સિટી ઓફિસ પર પોતાની ઉપલબ્ધતાની તારીખ સાથે વિગત આપે.

રાજકોટ - ડેનિક સમૃદ્ધ સાધના

માસુમ સ્કૂલ - રોજ સાંજે રૂ. 30 થી રૂ. 30
કોટેચા નગર - રોજ સવારે રૂ. 30 થી રૂ. 30, રોજ સાંજે રૂ. 30 થી રૂ. 30

બાળ શિબિર સહાયક આચાર્યાઓ (CCT) માટે કાર્ય શાળા

ઘમકોટ ખાતે સીસીટીની કાર્ય શાળા તા. ૨૮ થી ૩૧ મે ૨૦૧૦
સંપર્ક : રાજકોટ સીસીટી ઓફિસ અથવા ઘમકોટ

રાપર - કર્ચ સમૃદ્ધ સાધના

રાપરવિવારે સવારે રૂથી ૮ અને સાંજે રૂથી ૮

સ્થળ : ગોસ્યામી હોન્ડ્સ્પ્લાન્ટ

સંપર્ક : (૧) ડૉ. હેણેન્ફલ્બાઈ ગોસ્યામી - ૯૮૨૪૮૮૮૭૨૫૧
(૨) અરુણ ગાવન્ડે - ૯૮૨૫૨૦૪૧૧૮

સંતાન છે. તે તેવું જ હોશે.

તો અંતિમ ક્ષણ કેવી હોવી જોઈએ? વિપશ્યના કરતાં કરતાં આ સજાગ રહેવાનો જે સંસ્કાર બને છે તે પણ પોતાનું બળ ધરાવે છે. મૃત્યુની ક્ષણે ખૂબ પીડાની અનુભૂતિ થઈ રહી હોય અને વિપશ્યનાનો આ સંસ્કાર કે જે એ વિજ્ઞાનને ખૂબ બળવાન બનાવી દીધું છે, તે જાગે તો સમતાથી જોતો રહેશે અને અંતિમ ક્ષણ ક્ષણ ખૂબ સારી ક્ષણ બની જશે. અંતિમ ક્ષણ સારી તો આગળની ક્ષણ આપોઆપ સારી થશે, લોક સુધરશે તો પરલોક આપોઆપ સુધરી જશે, વિપશ્યની સાધક મરવાની કળા શીખી રહ્યો છે. મરવાની કળા તે જ શીખી શકે, જે જીવવાની કળા શીખી હોય. જેને જીવતાં જ ન આવ્યું, તેને મરતાં શું આવકે?! વ્યાકુળ થઈને જ મરે ને!?

છેલ્લાં અકાદમીસ વધોથી વિપશ્યનાના સંપર્કમાં છું. મારા અનેક પરિચિત વિપશ્યની મૃત્યુ પામ્યા છે, આજે વિપશ્યની પણ મરે જ ને! તો, કેવળ બે કે ત્રણ એવા હતા જેમના બારામાં કહી ન શકાય, બાકીના સેકંડો લોકો જે મર્યા તેમના બધાના સમાચાર મળ્યા કે કોઈ બેહોશ થઈને નથી મર્યા વિપશ્યના કરનાર બેહોશ થઈને ન મરી શકે, બધાનીત થઈને ન મરી શકે, રક્તાં રક્તાં ન મરી શકે. વ્યાકુળ થઈને ન મરી શકે. શાંતચિત્તો, પ્રસંનચિત્તો શ્વાસ જુએ છે અથવા શરીર પર થઈ રહેલી સંયેદના જુએ અને આમ જોતાં જોતાં મૃત્યુનો સ્વીકાર કરે છે અને અંતિમ શ્વાસ મૂકે છે.

કેન્સરના રોગીનો મૃત્યુનો સમય કેવો પીડાદાયક હોય! ડોક્ટર બિચારા જાત જાતનાં ઊંઘનાં ઈજેક્શન આવે, (પેઇન કિલર્સ) દર્દશામક ઇન્જેક્શન આવે કે રોગી રૂખ ભોગવતો ન મરે, બેહોશીમાં મરે! એક નહિ, અનેક વિપશ્યની સાધકોના બારામાં એવા સમાચાર મળ્યા છે કે આટલી ભયંકર પીડા હોવા છતાં સ્રિમત કરી રહ્યો છે. “ઠીક! આ પણ અનિત્ય છે! આ પણ અનિત્ય છે!” અરે, તો મરતાં આવડી ગયું ને! કેમ કે જીવન જીવતાં આવડી ગયું છે, આખું જીવન એ જ પ્રયાસ કરતો રહ્યો કે ગમે તેટલી ભયંકર પીડા કેમ ન હોય. ગમે તેટલી રૂખ સંયેદના કેમ ન હોય, અનિત્ય છે, અનિત્ય છે, નશપર છે, ભંગુર છે. આમ જુદ્ધિદના સ્તરે નહિ, અનુભૂતિના સ્તરે જાણી રહ્યો હોય છે. આવી વ્યક્તિ ખૂબ સારું મૃત્યુ પ્રાપ્ત કરશે, તો તેનો (ઇછ)લોક પણ સુધરી જાય છે, પરલોક પણ સુધરી જાય છે. અરે, ધર્મ એટલે જ તો હોય છે કે (ઇછ)લોક પણ સુધરે અને પરલોક પણ સુધરે! ધર્મ જીવનમાં ઉત્તરવા લાગે ભીતરની સચ્ચાઈ જોતાં જોતાં, ચિંતનો સ્વભાવ બદલતાં બદલતાં નિર્ભળતા આવવા લાગે છે તો આ જીવનમાં પણ મંગલ અને મંગલ જ અને આગળના જીવનમાં પણ મંગલ અને મંગલ જ! કલ્યાણ ને કલ્યાણ જ! શુદ્ધ ધર્મના રસ્તે ચાલનારો, ભીતરની પ્રજા જગાડનારો અંતર્ભૂત થઈને, કાયસ્થ થઈને જ્યારે ધર્મના રસ્તે ચાલે છે તો તેને મંગલ ને મંગલ જ! કલ્યાણ ને કલ્યાણ જ! સ્વસ્થિત ને સ્વસ્થિત જ! મુક્તિ ને મુક્તિ જ!

કલ્યાણમિત્ર

સ.ના. ગોયન્કા

વિપશ્યના પરિચય કાર્યક્રમ - ઘમકોટ

તા. ૨૭ જુનના રવિવારે વિપશ્યની સાધકોના પરિયારો માટે ઘમકોટ કેન્દ્ર પર વિપશ્યના પરિચય કાર્યક્રમ નું આચ્યોજન નીચે પ્રમાણે કરેલ છે.

સમય : સવારે ૧૦.૦૦ થી ૧૨.૦૦ કલાકે

- ૧૨.૦૦ કલાકે ભોજન અને ત્યારા બાદ પરત.

- આઠ વ્યક્તિઓ સુધી સ્પેશયલ રિક્શા આપના ધર/વિસ્તારથી કેન્દ્ર અને પરત આવવા થઈશક્રો.

વાહન-વ્યવસ્થાની જરૂરવાળા સાધકો માટે રિક્શા નોંધાવવા સંપર્ક :

ગઢવીલાઈ-મો. ૯૮૦૮૮૮૮૭૭૪૦

આવનારા સભ્યોની સંખ્યાની આગોતરી જાણ સિટિ ઓફિસ : (૦૨૮૧) ૨૨૨૦૮૫૧, મો. ૮૪૨૫૨ ૦૨૨૨૨ અથવા ઘમકોટ : ૨૭૮૨૮૫૫૦ પર અવશ્ય કરશોલ. જેથી ઉચિત વ્યવસ્થા થઈશક્રો. સપરિયાર-મિત્રો સાથે લાભ લેશો.

જૂન સાધકો માટે સૌરાષ્ટ્રમાં ધતી સાધનાની માહિતી

- ચેતપુર :: એક દિવસીય શિબિર :** દર ચોથા રવિવારે ૭.૩૦ થી ૧.૦૦ દર રવિવારે સવારે ૮ થી ૯, પાઈદાર કાર્ડોટ, નવાગઢ રોડ. સામુહિક સાધના : ડૉ. વાધવાણી હોસ્પિટલ, સોમ થી શાન સવારે ૮ થી ૧૦, રાને ૮ થી ૧૦. સંપર્ક : હિતેખભાઈ ગોળિયા - ફોન : ૦૨૮૨૩-૨૨૪૮૫૬, M. : ૯૯૦૯૩ ૧૨૯૪૬, અરવિંદભાઈદે - ફોન : ૦૨૮૨૩-૨૨૪૦૨૦, M. ૯૪૨૮૨ ૬૨૨૫૭
- મોરની :: એક દિવસીય શિબિર :** દર મહિનાના બીજા રવિવારે સવારે ૮ થી ૧, સામુહિક સાધના : જુદ્વારાર સવારે ૭ થી ૮, સરકારી આંખની હોસ્પિટલ, ગાંધી ચોક. સંપર્ક : વિનદ્રભાઈ આંખોજા - M. ૯૯૨૫૦ ૧૨૨૧૧, ડૉ. કાતરિયા - ફોન : ૦૨૮૨૨-૨૨૭૫૦૧, M. ૯૯૦૯૦ ૨૬૦૨૬
- દિવઃ** સામુહિક સાધના : દર રવિવારે સાંજે ૫:૩૦ થી ૭:૩૦, ફેન ઉપાયથ, સોરઠિયા શેરી મેઇન રોડ, દિવ. સંપર્ક : અશોકભાઈ કુલબારેયા - M. ૯૯૦૯૬ ૨૩૩૧૦, પ્રેમજીલાઈ - M. ૯૪૨૭૨ ૦૩૭૦૨.
- જૂનાગઢ :: સામુહિક સાધના :** દર રવિવારે સવારે ૮:૦૦ થી ૯:૦૦, મહિલાભાઈ કાલરીથા સલ્સેગ હોલ, રાયજુનગર, જૂનાગઢ. દૈનિક સામુહિક સાધના : સમય : ૮.૩૦ થી ૯.૩૦ રાત્રે, એ-૩૦૨, મોતી પેલાસ, રાયજુનગર સામે, જૂનાગઢ. શ્રી જગદીશભાઈ અમલાણી - M. ૯૪૨૭૧ ૮૩૩૬૫, શ્રી રમેશકલાઈઝ કપા - M. ૯૪૨૭૨ ૦૫૪૦૫. ડૉ. ધીરભાઈ શાહ - M. ૯૮૯૮૦ ૨૨૧૩૬૬.
- ભાવનગર :: એક દિવસીય શિબિર :** મહિનાના બીજા રવિવારે, સમય : સવારે ૭-૩૦ થી ૨, સામુહિક સાધના : દર રવિવારે સવારે ૭ થી ૮, આરાધના ફ્લેટ, મેઘાલય સર્કિલ, દર ગુરુવારે સાંજે ૫.૩૦ થી ૭.૩૦, ૧૦-વર્ષા સોસાયટી, સુલાખનગર. સંપર્ક : અનિલભાઈ શાહ, ફોન : ૦૨૮૭-૩૨૦૨૦૨, M. ૯૪૨૭૨ ૩૨૧૫૫.
- અમરેલી :: એક દિવસીય શિબિર :** મહિનાના ત્રીજા રવિવારે સવારે ૬ થી ૪, કમલ વિલા, અહિલા લાયબ્રેનીની બાજુની ગલીમાં, લાયબ્રેની રોડ. સામુહિક સાધના : દર શનિવારે સવારે ૫:૩૦ થી ૭:૩૦, ૧૫૮૮-ઓગનગર. નાનુભાઈ મકાણાના, ચિતાલ રોડ. સંપર્ક : દ્વારકાદાસ લલાંડિયા - ફોન : (૦૨૭૯૨) ૨૨૩૯૮૩, M. ૯૪૨૬૨ ૩૧૪૪૯, અશોકભાઈ ભુવા : ૯૯૨૫૩ ૭૩૬૪૬
- સુરેન્ડ્રનગર :: એક દિવસીય શિબિર :** દર મહિનાના પહેલા રવિવારે સવારે ૧૧ થી ૫, સામુહિક સાધના : રોજ સવારે ૭.૩૦ થી ૮.૩૦, ૧૦-બેંકર્સ સોસાયટી, વટાણાના. દરરોજ સાંજે ૫.૩૦ થી ૭.૩૦, બોર્ટન રેસ્ટ હાઉસ, જૂના જંકશન રોડ. સંપર્ક : જોનભાઈ - M. ૯૩૭૪૬ ૦૩૧૦૭, ડૉ. બાબીસી - ફોન : R. ૦૨૮૫૨-૨૩૨૫૬૪, ૨૩૫૦૩૩, M. ૯૯૯૮૮ ૨૯૯૬૯, મહાસંનીજી - ફોન : ૦૨૭૫૨-૨૪૨૦૩૦
- જામનગર :: એક દિવસીય શિબિર :** દર બીજા રવિવારે બપોરે ૧૨ થી ૫ અને સામુહિક સાધના : દરરોજ સવારે ૮ થી ૯, સાંજે ૮ થી ૯, ભગવાનદાસ મોતિયાણી, ક્રપ/ક્રક, દિવ્યઘ્ય પ્લોટ, જોલી બંગલા પાછળા, પટેલ સેવા સમાજ પાસે, જામનગર. સંપર્ક : દિનાને ત્રિયેટી - M. ૯૩૨૮૯ ૦૫૬૦૦, મેશભાઈ મહેતા - ફોન : ૦૨૮૮-૨૬૭૭૭૬૧, સંજયભાઈ - M. ૯૪૨૮૮ ૬૪૫૫૭, દિનુંબેન મોઢા - M. ૯૪૨૭૨ ૭૧૦૦૨. ભગવાનદાસ ગોતિયાણી - M. ૯૮૯૮૬ ૭૧૨૫૧

દોહા ધરમના

મન બંધન કા મૂલ હૈ, મન હી મુક્તિ ઉપાય ।
વિકૃત મન જકડા રહે, નિર્વિકાર ખુલ જાય ॥
મન કે ભીતર હી છિપી, સ્વર્ગ સુખો કી ખાન ।
મન કે ભીતર ધ્યકૃતી, જ્વાલા નરક સમાન ॥
કુદરત કા કાનૂન હૈ, સબ પર લાગુ હોય ।
મેલા મન વ્યાકુલ રહે, નિર્ભલ સુખિયા હોય ॥

એક્સ્ટેલ કોપ્કેર લિમિટેડ

૫/૨, ફ્લાયરી રોડ, ભાવનગર - ૩૬૦ ૦૦૫.
ફોન : (૦૨૮૮) ૨૨૧૨૪૦૧-૨-૩ ની મંગલકામના

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ) ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. પતી પ્રકાશક તથા સુદ્રક : ચંદુલાઈ મહેતા, મુદ્રણ સ્થાન : નાઈસ આર્ટ, “મુક્તિરામ કોમ્પ્લેસ”, રાધ્યીજી શાળા મેઇન રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. દ્વારા રાજકોટ ખાતે પ્રકાશિત. તંત્રી : લખત કાપડીઆ. વિપશ્યના (ગુજરાતી) પત્રિકાનું લયાજમ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. ના સંસ્કરને, સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટરના નામે મ.ઓ./ફાફું અથવા રોકડેથી મોકલી શકાશે. (બહારગમના ચેક લેવામાં આવશે નહીં.) રાજકોટ સીટી ઓફિસ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ - ૩૬૦ ૦૦૧. વિપશ્યના 28 એપ્રિલ 2010 | આ પત્રિકામાંની સામગ્રી વિપશ્યના વિશેષન વિનયાસ, ઈગતપુરીના સોઝન્યથી તથા વિપશ્યના હિન્દી/અંગ્રેજી પત્રિકાઓના અંકોમાંથી પ્રકાશિત કરાય છે.

ચાર વર્ષનું લયાજમ : રૂ. 100/-

વાર્ષિક લયાજમ : રૂ. 30/-

If undelivered please return to :

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ)

ભાબા હોટલ, પંચનાથ પ્લોટ,

રાજકોટ - 360 001.

સિટી ઓફિસ : ફોન - (0281) 2220861-866

મોબાઇલ : 94272 21591

e-mail : info@kota.dhamma.org

Web site : www.kota.dhamma.org

‘વિપશ્યના’ Reg-No. GUJGUJ 08700/6/1/99-TC

Postal Reg. No. G-RJ-450

(Renewed upto 31.12.2011)

Wpp Licence No. G-PMG-RJT/015/2009

Weighs less than 8 gms

Posted without Payment of Postage.

Posting day-25th of every month,

Posted at Rajkot RMS - 360 001.

Write PIN CODE for Correct Delivery